

СЕНТЕНЦА

Надлежност Управног суда

члан 58. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" бр. 111/09),

УПРАВНИ СУД ЈЕ НАДЛЕЖАН ДА ОДЛУЧУЈЕ ПО ТУЖБИ ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА ОКОНЧАНОГ ПРЕСУДОМ ВРХОВНОГ СУДА СРБИЈЕ

Из образложења:

"Пресудом Врховног суда Србије Усцг 2149/06 од 12.09.2007. године, одбијена је тужба тужиоца изјављена против наредбе Министра одбране број ... од ... године, којом је одлучено да тужиоцу престаје професионална војна служба јер је навршио 30 година стажа осигурања, а потребе службе захтевају престанак професионалне војне службе.

Тужилац је дана 19.08.2013. године, поднео Управном суду тужбу за понављање судског поступка окончаног наведеном пресудом Врховног суда Србије, са разлога прописаних одредбом члана 56. став 1. тачка 1. и тачка 5. Закона о управним споровима. У тужби наводи да Врховни суд наведену одлуку није образложио у складу са одредбом члана 199. Закона о општем управном поступку, односно није дао разлоге на основу чега је извео закључак да је постојала потреба службе да тужиоцу престане професионална служба у Војсци. Додаје да је у време престанка службе навршио 30 година стажа осигурања, али да није навршио године живота које су неопходне за престанак службе у смислу одредбе члана 107. Закона о Војсци Југославије. Сматра да је у управној ствари акт о престанку службе донео ненадлежни старешина, будући да није постојао предлог претпостављеног за престанак његове службе. Као нови доказ у прилог основаности тужбе за понављање овог поступка, доставља пресуду Управног суда, Одељења у Нишу II – 2 У 14451/11 од 04.10.2012. године из које се види да је уважена тужба тужиоца А.А. и поништена наредба Министра одбране са разлога што наредбодавац није дао разлоге којом се потребом службе руководио када је донео оспорену наредбу. Ценећи пресуду Врховног суда Србије, са приложеном пресудом Управног суда, тужилац сматра да је пресуда, донета у поступку чије понављање тражи, незаконита и да је донета кршењем закона од стране суда. Са изнетих разлога, предлаже да суд тужбу уважи, стави ван снаге пресуду Врховног суда Србије од 12.09.2007. године, поништи наредбу Министра одбране о престанку службе број ... од ... године и обавезе тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове вођења управног спора и трошкове поновљања управног спора по адвокатској тарифи.

Одредбом члана 29. Закона о уређењу судова (“Службени гласник РС”, бр. 116/2008...101/2013) прописано је да Управни суд суди у управним споровима, пружа међународну правну помоћ у оквиру своје надлежности и врши и друге послове одређене законом.

Одредбом члана 77. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09) прописано је да поступци по тужбама, захтевима за ванредно преиспитивање судске одлуке и тужбама за понављање поступка поднетим до дана ступања на снагу овог закона, окончаће се пред Управним судом, по правилима поступка која су важила до дана ступања на снагу овог закона.

Тумачењем цитиране одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима, произлази да неокончани предмети по тужбама у управном спору, као и по тужбама за понављање поступка, поднетим Врховном суду Србије, прелазе у надлежност Управног суда. Како је овај суд једино надлежан да одлучује по ванредном правном средству – тужби за понављање поступка изјављеној Врховном суду Србије, против одлуке донете у поступку окончаном пред тим судом, по одредбама ранијег Закона о управним споровима, Управни суд сматра да је надлежан да одлучује и по тужби за понављање поступка изјављеној Управном суду, против одлука донетих у поступку окончаном пред Врховним судом Србије, на који начин се странкама обезбеђује право на једнаку заштиту права и на правно средство, зајемчено одредбом члана 36. Устава Републике Србије (“Службени гласник РС” бр. 98/2006).

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 57. став 3. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09) прописано је да по протеку пет година од правноснажности судске одлуке, понављање поступка се не може тражити.

Одредбом члана 60. истог закона, прописано је да ће суд решењем одбацити тужбу за понављање поступка, ако утврди да је тужбу поднело неовлашћено лице, или да тужба није благовремена или да странка није учинила бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка.

Имајући у виду чињеницу да је пресуда Врховног суда Србије Усцг бр. 2149/06 од 12.09.2007. године, донета у поступку чије понављање тужилац тражи, постала правоснажна даном доношења, односно 12.09.2007. године, то је објективни рок од пет година за подношење тужбе за понављање поступка истекао дана 12.09.2012. године, те је тужба поднета дана 19.08.2013. године неблаговремена.

Имајући у виду напред наведено, Управни суд је применом одредбе члана 60. Закона о управним споровима одлучио као у изреци решења.

Суд није посебно одлучивао о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора, имајући у виду одлуку која је по тужби донета".

(Решење Управног суда 9 Уп. 107/13 од 06.12.2013. године)

Сентенцу сачинила:

Елена Петровић
виши судијски сарадник Управног суда